הלכה · משנה תורה · מפרשים · בן אריה · ספר זמנים

בן אריה על משנה תורה, הלכות שבת

הרב זאב בן אריה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

בן אריה על משנה תורה, הלכות שבת

הרב זאב בן אריה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/בן-אריה-על-משנה-תורה-הלכות-שבת/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161422 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה כא 4
פרק ג 4
הלכה ד 4
פרק ד 4
הלכה א 4
פרק ו 4
הלכה כב 4
פרק ח 4
הלכה ו 4
הלכה ז 4
הלכה טו 4
פרק ט 5
הלכה יז 5
הלכה יט 5
פרק י 5
הלכה יג 5
הלכה יח 5
פרק יא 5
הלכה טו 5
פרק יג 5
הלכה יז 5
פרק יד 5
הלכה ו 5
פרק טו 6
הלכה ה 6
פרק יז 6
הלכה יב 6
הלכה כח 6
פרק יח 6
הלכה ב 6
הלכה ג 6
הלכה ז 6
הלכה ט 6
הלכה יא 7
פרק יט 7
הלכה י 7
פרק כ 7
הלכה ז 7
פרק כא 7
הלכה ג 7
הלכה יא 7
פרק כב 7
הלכה ה 7
הלכה יב 7
הלכה לא 7
פרק כג 8
הלכה יא 8
הלכה כה 8

פרק ב

הלכה כא
שכיון שנעקרו כולן אין כאן ישראל קבוע וכל כו'. כצ"ל:

פרק ג

הלכה ד
או בגללי בהמה דקה. נ"ב ירושלמי פ"ג ה"א וכגירסתו שם. עי' ב"י סי' רנ"ג [בד"ה ומ"ש ואם הוסקה]:

פרק ד

הלכה א
במ"מ ד"ה יש: וכ"ש שאסור עכ"ל. נ"ב יותר נראה דתיבת אפילו הוא ט"ס ברמב"ם וכ"נ מפ' המשנה ע"ש:

פרק ו

הלכה כב
אלא מוליכה בפחות מד"א. נ"ב ע' ע"ז דף ע' ע"א וע' [אלי' רבא] סי' רס"ו ס"ק ט"ז וביאור הגר"א שם סק"ח ובקרבן נתנאל ר"פ מי שהחשיך:

פרק ח

הלכה ו
כ"מ: כתב הר"ן. נ"ב [הרמ"ך] וע' ר"ן פ' המביא דף ר' ע"ב ד"ה ומ"מ. ובתו' ביצה ל"א ד"ה מן הקרפף. וע' פמ"ג סי' ש"מ במ"א ס"ק י"ז ובנ"א כלל י"ג:

הלכה ז
בכ"מ: כתב הראב"ד כו' ממקום חיבורו בחי. נ"ב תו' ר"פ המוציא יין ונראה דדעת הרמב"ם כמ"ש בתו' שם:

הלכה טו
וכל השוחק תבלין. נ"ב ירושלמי [פרק כלל גדול ה"ב] הדין דשחיק כו' פלפלין חייב משום טוחן:

פרק ט

הלכה יז
ומתחיל להכניס השתי בערב. נ"ב צ"ל הערב בשתי:

הלכה יט
וכן הקולע כו'. נ"ב ע' שבת ס"ד וברש"י שם ד"ה ותולה בצואר בתו ובירושלמי ס"פ המצניע ע"ש:

פרק י

הלכה יג
במ"מ ד"ה המכניס: רב אמר חייב כו'. נ"ב צ"ל משום בונה ושמואל אמר משום מכה בפטיש:

הלכה יח
ולהסיר הצמר הלבן. נ"ב בש"ג העתיק הצהוב הלבן ע"ש. ונראה שכן הי' נוסח הה"מ:

פרק יא

הלכה טו
במ"מ ד"ה אין הכותב. מפורש בתוספתא. נ"ב וע' בירושלמי [פרק הבונה הלכה ד']:

פרק יג

הלכה יז
במ"מ סוף דיבור המתחיל המעביר כו': הא קמ"ל דרשויות מצטרפות כו'. נ"ב וזה דלא כפרש"י שפי' שם בדף צ"ח ע"א בד"ה מצטרפות כו' ודלא כר' יוסי כו' דהא הרמב"ם פסק לקמן פי"ח ה' כ"ד כר' יוסי וע' חידושי הרשב"א:

פרק יד

הלכה ו
ראב"ד: נתנו בבור אפילו עמוק ק' אמה ע"ש. נ"ב ע"ש בפי' המשנה להרמב"ם:

פרק טו

הלכה ה
שאין שתי רשויות משתמשות כו'. נ"ב כ"ה לשון הירושלמי [עירובין פ"י ה"ד]. ונראה דגרס שם בירושלמי כשיש בהן רוחב ד' אבל אין כו' ואין רחבין ד' כו' ע"ש. ושם בפרק חלון הלכה ב'. ובקרבן עדה דגרס כן. שוב מצאתי כן במרכבת המשנה ע"ש. וע' ריטב"א:

פרק יז

הלכה יב
עכו"ם עצמה. נ"ב ירושלמי ערובין פרק שלישי ה"א וע"ש בק"ע בתוספותיו:

הלכה כח
ה' קנים. נ"ב לשון הירושלמי פרק ב' דערובין ה"ח ע"ש:

פרק יח

הלכה ב
והחלב טמאה. נ"ב כ"ה בירושלמי פ"ח דשבת הלכה א':

הלכה ג
במ"מ ד"ה תבן: ופסק רבינו כר' אושעיא שהלכה כמותו לגבי ר' יוחנן. נ"ב ע' פ"ד מה' פרה ה"ה דפסק שם כר"י לגבי ר' אושעיא. ונוסחא שלפנינו בגמ' ר"ל ופסק כוותי' משום דהדר ביה ר' יוחנן דכמו לרב דימי אמרינן בגמ' שם (ע"ו ע"א) באורתא אמר ר' יוחנן הכי לצפרא הדר ביה. ה"ה נמי לרבין הדר בי' ר' יוחנן לגבי ר"ל דהא רבין לא פליג על רב דימי אלא במאי פלוגתייהו אבל בהא לא פליג דבצפרא הדר ביה והגמ' אינו מביא אלא במאי דפליג על רב דימי ע"ש גמ' וע"ע ה' כלאים פ"ה ה' י"ז [ובירושלמי פ"ה דכלאים פליגי שם ר' יוחנן ור' אושעי' ע"ש] וע"ע ה' חגיגה פ"א ה"ד בכ"מ ובלחם משנה שם:

הלכה ז
המוציא אזוב וכו'. נ"ב תוספתא פ"ט הט"ז וירושלמי [פ' המוציא יין ה"ב]:

הלכה ט
צריך שיהי' בו יתר על זה. נ"ב ירושלמי [פרק המוציא יין ה"ג] ע"ש:

הלכה יא
טיט כו' שיער כו'. [ע' תוס' שבת דף פ' ע"ב ד"ה המוציא ומה שכתב שם בהגהת בן אריי' על דברי רמב"ם אלה]:

פרק יט

הלכה י
במ"מ ד"ה יוצאה אשה: לפי שאין אשה חונקת עצמה. נ"ב ובפי' המשנה מפרש הא דתנן ס"ה א' הבנות יוצאות בחוטין הוא חוטין הקשורין בצוארה. וכ"ה בירושלמי ע"ש ובק"ע שם. ולזה לא הזכיר לקמן הל' י"ב חוטין [שבאזניהם] רק קיסמין:

פרק כ

הלכה ז
מגיד משנה ד"ה לא היתה, בסוף הדיבור. נ"ב וע' ק"נ פרק מי שהחשיך אות ג':

פרק כא

הלכה ג
ואפילו הי' רצוף באבנים. נ"ב ע' תוי"ט פ"ה דפסחים משנה ח' סוף ד"ה שלא ברצון:

הלכה יא
מ"מ ד"ה וכן כו'. מחלוקת שם ע"ג ב' דרבא. תיבת דרבא מוקף. ונ"ב דרבה [ע"ש בגמ' ומה שנדפס שם על הגליון [וע"ע מ"מ לעיל פ"ח ה"ה שגירסתו הי' רבה]:

פרק כב

הלכה ה
מ"מ ד"ה אמבטי: ואמבטי זה כלי הוא. נ"ב ע' ט"ז או"ח סי' שי"ח ס"ק י"ח שכתב שט"ס כאן וצ"ל ואמבטי זה כלי שני הוא:

הלכה יב
בכ"מ ד"ה חרדל: מדברי תרומות הדשן. נ"ב סי' נ"ג וע' ב"י סי' שכ"א:

הלכה לא
והי' מהודק על ראשו. נ"ב ע' רדב"ז ח"ב סי' ע"ז ללשונות הרמב"ם:

פרק כג

הלכה יא

ואפילו (**בשומן**). נ"ב צ"ל בשמן:

הלכה כה

בכ"מ ד"ה ומה כו', בסופו. וס"ל דר"מ לאו היינו ת"ק. נ"ב ע' ערובין צ"ה ע"ב: